

4.

Ако би могълъ да знаешъ!

Ако би могълъ да чуешъ!

Сърдцето ти въ мъжа ще угасне...

Ако би те обхжнала тъмнината на моя гробъ,
за винаги твоитѣ очи ще изгубятъ своя блѣсъкъ.

Дълбоко, дълбоко въ подземни тъмници,
гласътъ ми не чувашъ.

О, щастие за живи и щастливи!

Надъ мене оловено-тъмни на Дунавъ водитѣ текатъ...

Въ тезъ зидове страшни, приковани
съ вериги сж духъ и тѣло.

И негли следъ години, нечии свѣтли очи ще видятъ
въ почуда, бѣлия скелетъ прикованъ
на камененъ зидъ.